

¹Da aber die Widersacher Juda's und Benjamins hörten, daß die Kinder der Gefangenschaft dem HERRN, dem Gott Israels, den Tempel bauten,²kamen sie zu Serubabel und zu den Obersten der Vaterhäuser und sprachen zu ihnen: Wir wollen mit euch bauen; denn wir suchen euren Gott gleichwie ihr, und wir haben ihm geopfert, seit der Zeit da Asar-Haddon, der König von Assyrien, uns hat heraufgebracht.³Aber Serubabel und Jesua und die andern Obersten der Vaterhäuser in Israel antworteten ihnen: Es ziemt sich nicht, uns und euch, das Haus unsers Gottes zu bauen; sondern wir wollen allein bauen dem HERRN, dem Gott Israels, wie uns Kores, der König in Persien, geboten hat.⁴Da hinderte das Volk im Lande die Hand des Volkes Juda und schreckten sie ab im Bauen⁵und dingten Ratgeber wider sie und verhinderten ihren Rat, solange Kores, der König in Persien, lebte, bis an das Königreich Darius, des Königs in Persien.⁶Und da Ahasveros König ward, im Anfang seines Königreichs, schrieben sie eine Anklage wider die von Juda und Jerusalem.⁷Und zu den Zeiten Arthahsasthas schrieb Bislam, Mithredath, Tabeel und die andern ihres Rats an Arthahsastha, den König in Persien. Die Schrift aber des Briefes war syrisch, und er war auf syrisch verdolmetscht.⁸Rehum, der Kanzler, und Simsai, der Schreiber schrieben diesen Brief wider Jerusalem an Arthahsastha, den König:⁹Wir, Rehum, der Kanzler, und Simsai, der Schreiber, und die andern des Rats: die von Dina, von Arpharsach, von Tarpal, von Persien, von Erech, von Babel, von Susan, von Deha

وَلَمَّا سَمِعَ أَغْدَاءُ يَهُودَا وَبَنِيَامِينَ أَنَّ بَنِي السَّبْيِ يَبْنُونَ هَيْكَلًا لِلرَّبِّ إِلَهِ إِسْرَائِيلَ،² تَقَدَّمُوا إِلَى زَرْبَابِيلَ وَرُؤُوسِ الْآبَاءِ وَقَالُوا لَهُمْ، تَبْنِي مَعَكُمْ لَأَنَّا نَطِيرُكُمْ تَطْلُبُ إِلَهُكُمْ، وَلَهُ قَدْ دَبَحْنَا مِنْ أَيَّامِ أَسْرَحَدُونَ مَلِكِ أَشُورَ الَّذِي أَضَعَدَنَا إِلَى هُنَا.³ فَقَالَ لَهُمْ زَرْبَابِيلُ وَشُوعُ وَبَقِيَّةُ رُؤُوسِ آبَاءِ إِسْرَائِيلَ، لَيْسَ لَكُمْ وَلَنَا أَنْ تَبْنِيَ بَيْتًا لِلْهَيْكَلِ، وَلَكِنَّا نَحْنُ وَخَدَتَا تَبْنِي لِلرَّبِّ إِلَهِ إِسْرَائِيلَ كَمَا أَمَرَنَا الْمَلِكُ كُورْشُ مَلِكِ قَارِسَ.⁴ وَكَانَ شَعْبُ الْأَرْضِ يُحْضِرُونَ أَيَّدِي شَعْبِ يَهُودَا وَيُذْعِرُونَهُمْ عَنِ الْبِنَاءِ.⁵ وَاسْتَأْجَرُوا ضِدَّهُمْ مُشِيرِينَ لِيُبْطِلُوا مَشُورَتَهُمْ كُلَّ أَيَّامِ كُورْشَ مَلِكِ قَارِسَ وَحَتَّى مُلْكِ دَارْيُوسَ مَلِكِ قَارِسَ.⁶ وَفِي مُلْكِ أَحْشَوْبَرْوَشَ فِي ابْتِدَاءِ مُلْكِهِ كَتَبُوا شَكْوَى عَلَى سَكَّانِ يَهُودَا وَأَوْرُشَلِيمَ.⁷ وَفِي أَيَّامِ أَرْخَنْشَسْتَا كَتَبَ بِشَلَامٍ وَمُتْرَدَاتٍ وَطَبْيِيلَ وَسَائِرَ رُفَقَائِهِمْ إِلَى أَرْخَنْشَسْتَا مَلِكِ قَارِسَ. وَكَتَابَةُ الرِّسَالَةِ مَكْتُوبَةٌ بِالْأَرَامِيَّةِ وَمُتْرَجَمَةٌ بِالْأَرَامِيَّةِ.⁸ رَجُومُ صَاحِبِ الْقَصَاءِ وَشِمَشَائِي الْكَاتِبُ كَتَبَا رِسَالَةً ضِدَّ أَوْرُشَلِيمَ إِلَى أَرْخَنْشَسْتَا الْمَلِكِ هَكَذَا، كَتَبَ جَبْتِيزُ رَجُومُ صَاحِبِ الْقَصَاءِ وَشِمَشَائِي الْكَاتِبُ وَسَائِرَ رُفَقَائِهِمَا الدِّبْيَيْنِ وَالْأَفْرَسَتَيْنِ وَالطَّرْفَلَيْنِ وَالْأَفْرَسِيِّينَ وَالْأَرْكُوسِيِّينَ وَالْبَابِلِيِّينَ وَالشُّوشَنِيِّينَ وَالذَّهَوِيِّينَ وَالْعِلَامِيِّينَ¹⁰ وَسَائِرِ الْأُمَمِ الَّذِينَ سَبَّاهُمْ أَسْتَفَرُ الْعَظِيمُ الشَّرِيفُ وَأَسْكَنَهُمْ مَدُنَ السَّامِرَةِ وَسَائِرِ الَّذِينَ فِي غَيْرِ النَّهْرِ وَإِلَى آخِرِهِ.¹¹ هَذِهِ صُورَةُ الرِّسَالَةِ الَّتِي أَرْسَلُوهَا إِلَيْهِ إِلَى أَرْخَنْشَسْتَا الْمَلِكِ،¹² لِيُعْلَمَ الْمَلِكُ أَنَّ الْيَهُودَ الَّذِينَ صَعِدُوا مِنْ عِنْدِكَ إِلَيْنَا قَدْ أَتَوْا إِلَى أَوْرُشَلِيمَ وَيَبْنُونَ الْمَدِينَةَ الْعَاصِيَةَ الرَّدِيئَةَ، وَقَدْ أَكْمَلُوا أَسْوَازَهَا وَرَمَّمُوا أُسُسَهَا.¹³ لِيَكُنِ الْآنَ مَعْلُومًا لَدَى الْمَلِكِ أَنَّهُ إِذَا بُنِيََتْ هَذِهِ الْمَدِينَةُ وَأَكْمِلَتْ أَسْوَازُهَا لَا يُؤَدُّونَ جَزْيَةً وَلَا خَرَجًا وَلَا خِفَارَةً، فَاجْبِرًا تَصْرُ الْمُلُوكُ.¹⁴ وَالْآنَ بِمَا إِنَّا نَأْكُلُ مِلْحَ دَارِ الْمَلِكِ، وَلَا يَلِيقُ بِنَا أَنْ نَرَى صَرَرَ الْمَلِكِ، لِدَلِكِ أَرْسَلْنَا فَأَعْلَمْنَا الْمَلِكَ¹⁵ لِيُعْتَشَرَ فِي سَفَرِ أَجْبَارِ آبَائِكَ، فَتَجِدَ فِي سَفَرِ الْأَخْبَارِ وَتَعْلَمَ أَنَّ هَذِهِ الْمَدِينَةَ مَدِينَةٌ عَاصِيَةٌ وَمُضَرَّةٌ لِلْمُلُوكِ وَالْإِلَادِ، وَقَدْ عَمِلُوا عَصْيَانًا فِي وَسْطِهَا مُنْذُ الْآيَّامِ الْقَدِيمَةِ، لِدَلِكِ أَخْرَبْتَ هَذِهِ الْمَدِينَةَ.¹⁶ وَتَحْنُ نُعْلِمُ الْمَلِكَ أَنَّهُ إِذَا بُنِيََتْ هَذِهِ الْمَدِينَةُ وَأَكْمِلَتْ أَسْوَازُهَا لَا يَكُونُ لَكَ عِنْدَ ذَلِكَ نَصِيبٌ فِي غَيْرِ النَّهْرِ.¹⁷ فَأَرْسَلَ الْمَلِكُ جَوَابًا، إِلَى رَجُومِ صَاحِبِ الْقَصَاءِ وَشِمَشَائِي الْكَاتِبِ وَسَائِرِ رُفَقَائِهِمَا السَّاكِنِينَ فِي السَّامِرَةِ وَبَاقِي الَّذِينَ فِي غَيْرِ النَّهْرِ.

und von Elam,¹⁰ und die andern Völker, welche der große und berühmte Asnaphar herübergebracht und gesetzt hat in die Stadt Samaria und in die andern Orte diesseits des Wassers, und so fort.¹¹ Und dies ist der Inhalt des Briefes, den sie dem König Arthahsastha sandten: Deine Knechte, die Männer diesseits des Wassers, und so fort.¹² Es sei kund dem König, daß die Juden, die von dir zu uns heraufgekommen sind gen Jerusalem, in die aufrührerische und böse Stadt, bauen sie und machen ihre Mauern und führen sie aus dem Grunde.¹³ So sei nun dem König kund: Wo diese Stadt gebaut wird und die Mauern wieder gemacht, so werden sie Schoß, Zoll und jährliche Zinse nicht geben, und ihr Vornehmen wird den Königen Schaden bringen.¹⁴ Nun wir aber das Salz des Königshauses essen und die Schmach des Königs nicht länger wollen sehen, darum schicken wir hin und lassen es den König zu wissen tun,¹⁵ daß man lasse suchen in den Chroniken deiner Väter; so wirst du finden in denselben Chroniken und erfahren, daß diese Stadt aufrührerisch und schädlich ist den Königen und Landen und macht, daß andere auch abfallen, von alters her, darum die Stadt auch zerstört ist.¹⁶ Darum tun wir dem König zu wissen, daß, wo diese Stadt gebaut wird und ihre Mauern gemacht, so wirst du vor ihr nichts behalten diesseits des Wassers.¹⁷ Da sandte der König ein Antwort an Rehum, den Kanzler, und Simsai, den Schreiber, und die andern ihres Rates, die in Samaria wohnten und in den andern Orten jenseits des Wassers: Friede und Gruß!¹⁸ der Brief,

سَلَامٌ إِلَى آخِرِهِ. ¹⁸الرَّسَالَةُ الَّتِي أُرْسِلَتْ مُوَهَا إِلَيْنَا قَدْ قُرِئَتْ يَوْضُوحَ أَمَامِي. ¹⁹وَقَدْ خَرَجَ مِنْ عِنْدِي أَمْرٌ فَقَتَّشُوا وَوُجِدَ أَنَّ هَذِهِ الْمَدِينَةَ مُنْذُ الْأَيَّامِ الْقَدِيمَةِ تَقُومُ عَلَى الْمُلُوكِ وَقَدْ جَرَى فِيهَا تَمَرُّدٌ وَعِصْيَانٌ. ²⁰وَقَدْ كَانَ مُلُوكٌ مُقْبِدُونَ عَلَى أَوْرُسَلِيمَ وَتَسَلَّطُوا عَلَى جَمِيعِ غَيْرِ النَّهْرِ وَقَدْ أَعْطُوا جَزْيَةً وَخَرَجًا وَخَفَارَةً. ²¹فَالآنَ أَخْرِجُوا أَمْرًا يَتَوَقَّيْفُ أَوْلِيَاءَ الرِّجَالِ فَلَا يُبْنَى هَذِهِ الْمَدِينَةُ حَتَّى يَصْدُرَ مِنِّي أَمْرٌ. ²²فَاخْذَرُوا مِنْ أَنْ تَنْتَهَوْنَا عَنْ عَمَلِ ذَلِكَ. لِمَاذَا يَكْتُمُ الصَّرَرُ لِحَسَارَةِ الْمُلُوكِ.. ²³جَبْتِيذٌ لَمَّا قُرِئَتْ رِسَالُهُ أُرْتَحَسَسْنَا الْمَلِكُ أَمَامَ رَجُومٍ وَشِمَشَايَ الْكَاتِبِ وَرَفَقَائِهِمَا ذَهَبُوا بِسُرْعَةٍ إِلَى أَوْرُسَلِيمَ إِلَى الْيَهُودِ وَأَوْقَفُوهُمْ بِذِرَاعٍ وَقُوَّةٍ. ²⁴جَبْتِيذٌ تَوَقَّفَ عَمَلُ بَيْتِ اللَّهِ الَّذِي فِي أَوْرُسَلِيمَ وَكَانَ مُتَوَقِّفًا إِلَى السَّنَةِ الثَّانِيَةِ مِنْ مُلِكِ دَارْيُوسَ مَلِكِ فَارِسَ.

den ihr uns zugeschickt habt, ist deutlich vor mir gelesen.¹⁹ Und ist von mir befohlen, daß man suchen sollte. Und man hat gefunden, daß diese Stadt von alters her wider die Könige sich empört hat und Aufruhr und Abfall darin geschieht.²⁰ Auch sind mächtige Könige zu Jerusalem gewesen, die geherrscht haben über alles, was jenseits des Wassers ist, daß ihnen Zoll, Schoß und jährliche Zinse gegeben wurden.²¹ So tut nun nach diesem Befehl: Wehrt denselben Männern, daß diese Stadt nicht gebaut werde, bis daß von mir der Befehl gegeben werde.²² So seht nun zu, daß ihr nicht lässig hierin seid, damit nicht größerer Schade entstehe dem König!²³ Da nun der Brief des Königs Arthasastha gelesen ward vor Rehum und Simsai, dem Schreiber, und ihrem Rat, zogen sie eilend hinauf gen Jerusalem zu den Juden und wehrten ihnen mit Arm und Gewalt.²⁴ Da hörte auf das Werk am Hause Gottes zu Jerusalem und blieb nach bis ins zweite Jahr des darius, des Königs in Persien.